

Секція №1
ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ

Роль особистості в історії навчального закладу

Сирова Г.О., Козуб С.М., Чаленко Н.М., Савельєва О.В.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

До 80-річчя доц. Л.Г. Шаповал

Аналізуючи багаторічну історію кафедри хімії ХНМУ – акцентуємо увагу на ролі особистості в історії навчального закладу. Одним з прикладів нами обрано жінку, яка очолювала нашу кафедру 15 років, а саме з 1989 р. по 2004 р. Доля її не проста: народилася Людмила Григорівна Шаповал в рік закінчення другої світової війни 15 липня 1945 р., закінчила 7 класів (1959 р.), потім Харківський хіміко-механічний технікум (1964 р.), після чого працювала на посаді лаборанта науково-дослідного інституту загальної хімії і навчалася в Українському заочному політехнічному інституті, який закінчила в 1971 р. Далі було навчання в аспірантурі (з 1978 р.) при НДОХІМ, робота над кандидатською дисертацією за темою «Розробка безвідходної технології виробництва регенеративних кисневих речовин», яку вона успішно захистила в 1979 р. і здобула вчений ступінь кандидата технічних наук.

Все своє наукове життя Людмила Григорівна займалася цікавими дослідженнями, а саме розробкою оксигеновмісних продуктів для систем життєзабезпечення засобів захисту (індивідуальних і колективних) для космічних кораблів, підводних човнів, шахтних рятівників (результати досліджень захищені авторськими свідоцтвами). Також Л.Г. Шаповал займалась в області біотехнології розпаду детергентів (моніторингом хіміко-фармацевтичних виробництв), вивчала важливі питання екології екосистем.

В 1980 р. Людмила Григорівна вирішила змінити своє життя і прийняла рішення перейти на роботу в Харківський медичний інститут на посаду

асистента кафедри біонеорганічної, фізколоїдної та біоорганічної хімії. З 1988 р. вона вже працювала на посаді доцента цієї кафедри, а в 1989 р. очолила її і працювала на посаді завідувачки 15 років. З 2005 р. по 2015 р. Шаповал Л.Г. сумлінно працювала на посаді доцента кафедри медичної та біоорганічної хімії Харківського національного медичного університету (ХНМУ).

За час роботи в ХНМУ Л.Г. Шаповал активно займалася навчально-методичною діяльністю, керувала пошуковою науковою темою з питань педагогіки і психології, яка біла пов'язана з вивченням шляхів активізації пізнавальної діяльності студентів при вивченні хімічних дисциплін – результатом цього було втілення на кафедрі, а пізніше у всьому інституті (з 1993 р.) рейтингової оцінки системи знань студентів – саме це допомогло нам перейти на кредитно-модульну, а потім на кредитно-трансферну систему без складнощів.

Ще однією важливою спадщиною Л.Г. Шаповал вважаємо започаткування міжрегіональної науково-методичної конференції **«Формування сучасної концепції викладання природничих дисциплін»** (з 2003 р.) – саме за ініціативою Людмили Григорівни почали проводити в виші цю конференцію, ми підтримуємо традиції і цьому році проводимо її 17 раз.

Згадуючи із вдячністю доц. Л.Г. Шаповал звертаємо увагу на високі комунікативні здібності, доброзичливість, творчий підхід, ініціативність, креативність та ін.

Людмила Григорівна – невичерпне джерело енергії та ідей, творча особистість, справжній педагог. Не одне покоління студентів-медиків – теперішніх лікарів з вдячністю згадують доц. Шаповал Л.Г., її рецепти життєдіяльності, науки жити і працювати з любов'ю та відданістю своїй справі, з бажанням і готовністю прийти на допомогу тому, хто цього потребує.

Кожна людина, яка себе поважає, живе і працює так, щоб після себе залишити певні напрацювання, добро, щось важливе і цікаве – тобто спадщину. Безумовно це характерно і для керівників різного рівня: як великого, так і середнього та маленького.

Завідувач кафедри, як керівник структурного підрозділу, являє собою невеликого рангу: доц. Л.Г. Шаповал віддано працювала на користь кафедри хімії і медичного університету в цілому – та залишила, на наш погляд, певну спадщину для нащадків, тому ці тези про роль особистості в історії присвячено саме Л.Г. Шаповал – педагогу, генератору ідей, творчій особистості, вченому.

Формування мотивації здобувачів вищої та фахової передвищої освіти у Фаховому коледжі НФаУ

Берестова В.В.

Фаховий коледж Національного фармацевтичного університету, м. Харків

Сучасна освіта передбачає насамперед розвиток людини, що є головним тепер у процесі навчання. Чим глибше розуміння загальної закономірності процесу навчання і виховання, тим успішніше і більш цілеспрямованіше можна вибирати методи навчання, які б мотивували пізнавальну активність студентів. В умовах сьогодення навчально-виховний процес повинен орієнтуватися на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до професійної діяльності, нового сучасного мислення, постійного самовдосконалення. Але для цього необхідно зацікавити студента до вдосконалення своїх знань, надати йому розуміння у їх необхідності для подальшого життя.

Період навчання – це підготовка до трудової діяльності, яка стане у майбутньому головним джерелом його існування та самореалізації. Студента цікавить насамперед він сам, його можливості у подальшому житті. Тому мотивація студента до навчання є однією з основних складових навчально-виховного процесу, адже вона спонукає студента до продуктивної пізнавальної діяльності, активного засвоєння змісту освіти. Через мотивацію педагогічні цілі викладача легше переносяться на студента і непомітно стають для нього важливим і невід’ємним інструментом для досягнення своєї мети. Внутрішня мотивація студента тісно пов’язана з його метою та задоволенням від процесу